

(המשך מעמוד 13)

זוב את הרצועה - יעדיף לנסוע לכחיית, לביירות או לסן-פרנציסקו. הפיתוי הזה פועל בעיקר כלפי הפליטים. את מנות-המזון שלהם הם מקבלים על-סמך היותם פליטים רשומים, ולא חשוב אם הם תושבי מחנה ברפיח, ברמאללה או באירכיר, מחנות-הפליטים הענקיים של יריחו התרוקן-נו כימעט לגמרי במלחמת-ששת-הימים. הממשל הצבאי איפשר לכל פליט מן-הרצועה להשתקע במחנות אלה. שם הוא ממשיך לקבל את מנות-הסעד - וגם רשאי לקבל עבודה יזומה, בשכר העולה פי שניים על זה הנהוג ברצועה. ואומנם פליטים רבים עברו לגור שם, עובדים בעיקר כפוע-לים חקלאיים אצל בעלי-האחוות - אבל חורים למשפחותיהם, שנשארו ברצועה.

עידוד המישי: להשתקע בי ארצות-ערב. הדבר אינו נתון ישירות בידי ישראל, והממשלות הערביות אינן פותחות את שעריהן לרחחה. אולם בעלי-מקצוע מבוקשים שם - וההכשרה המיק-צועית של צעירי הרצועה עומדת עתה בי-ראש סולם העדיפויות של מערכת-החינוך. סטודנטים המבקשים ללמוד באוניברסיטות ערביות זוכים להקלה שאינה נחלת הכלל: הם רשאים לחזור לרצועה, ללא קשיים. התקנה היא, שחלק מהם יחליט להשתקע ולהסדר בחוץ.

לפני שבועיים הורשו 600 מסיימי תיכון מעזה לנסוע לעמאן כדי לעמוד שם בבחי-נות-הבגרות של ממשלת ירדן, ולשוב ל-בתיהם. הם חששו שתעודת-בגרות ישראלית תחסום בפניהם את האפשרות של תעסוקה במדינות ערב; המימשל הצבאי איפשר להם ברצון לקבל תעודה ירדנית, שתפתח לפניהם את דלתות התעסוקה - מחוץ לרצועה.

★ ★ ★

היורים המשיכו להיוודק

אי-אפשר לומר, שעידוד מגוון זה לא השיג חלק מן המטרה. אבל הרצועה בכל זאת לא התרוקנה. במחנה אל-רימאל בעזה אין למצוא אפילו בית אחד ריק. פלי-טים רבים עזבו, אבל בתיהם נתפסו עלידי שכנים, שחיו בדוחק אשר קשה לתאר והי-מנצלים עתה את ההזדמנות לחיות בתנאי-רחחה כלשהי. בכל זאת, נשארה צפיפות-התושבים ברצועה הגבוהה ביותר בעולם, ובמשך שנה זאת לא חדלו להיחלד ילדים. האם נקבע, אישם, מספר של פליטים ש-רצוי כי יעזבו את הרצועה?

יש רמזים - אבל איש אינו מוכן לומר זאת בפה מלא. ההגדרה הברורה ביותר ש-שמעתי לגבי הרצועה היא זאת:

"היה הפיתרון כאשר יהיה - ויש לקחת שפיתרון זה יאפשר סיטוח הרצועה למדינת-ישראל - אסור שיהיו שם 400 או אפילו 300 אלף ערבים. יש לעודד אותם לעזוב, עד שתישאר שם האוכלוסיה הנורמאלית של חבל-ארץ בגודל זה."

מה היא האוכלוסיה הסבירה של חבל-ארץ בגודל זה? לפי קנה-מידה של המשולש, אין היא יכולה להיות יותר ממאה אלף.

★ ★ ★

לא להנעים את החיים

אם לא ירצו עוד רבע-מיליון איש לע-זוב מרצועה, על אף העידוד? והאם יש סכנה של נקיטת צעדים חמורים באמת? או שמא ייבחנו קו חדש?

אני שוב מסתמך על אותו מקור: "בינ-תיים אין מה להודרו. בין כה וכה יש תהי-ליך של עזיבה. שפוט לא נעים לחיות בי-רצועה, ואנחנו לא מתכוונים לעשות דבר שינציע את החיים שם. אבל ברור שהתהליך הזה לבדו לא יפתור את הבעיה. יש בין-האחרים כאלה, הדוגלים בעידוד שיהיה בו גם משום פיתרון קונסטרוקטיבי של הבעיה". לא, האיש לא התכחן ליישובים-מחדש של הפליטים בשטחים העומדים תחת שילטון-ישראל.

נציע לכל משפחה של פליטים, המוכנה לעזוב את הרצועה ולחתום על התחייבות שלא לשוב אליה, פיצוי כספי נאות. נאמר אלף לירות מצריות.

שלא יותרו על כל יתר זכויותיהם. רק שיותרו על ישיבתם ברצועה. שעוד יחשבו לפליטים בניני האו"ם. אבל שיצאו מפה! האם זה יפתור את הבעיה?

אפילו בין-שיחי לא האמין בכך. "אני מניח שהיו כמה רבבות שיסכימו... גם זה משהו."

הנהגורים, שיסרכו לזוז? כמו אותן זקן, שהסביר בתשובה לשאלה מדוע מתעקש הוא לשבת במחנה-הפליטים בזמן שארבעת בניו היגרו לארצות-הברית והסדרו שם: "יש לי מאה דונם בנדרה! איך אני יכול לעזוב את הארץ הזאת?"

שוב, "עידוד" לא יזיז אותו. בשבילו דרוש פיתרון של ממש.

מ...מכנייפיים!

Vespa

גם

„וספה“ - הקטנוע העדיף והנפוץ בעולם!

לעונת הקיץ אין כמו „וספה“ לעבודה, לבילוי ולהנאה

למכירה בתנאים נוחים ובתשלומים בכל סוכנויות „וספה“ בארץ:

- תל-אביב: „צבי“, הסדנה 6, גבעת הרצל, טל: 821865; „ס.ג.“, חשרון 10, טל: 31755; „קטנועי מרכז“, המסגר 78, טל: 36248; „מוסך אורי“, דרך פתח-תקוה 80, טל: 36262; „פ1“, נאחים עובדיה, שד' ירושלים 46, טל: 829998; „ירושלים“, מרכז נועי, מרכז מסחרי, טל: 26811; „קל נועי“, יפו 167, טל: 26167; „חיפה“, „אורבוד“, זבולון 1, טל: 63319; „כוכב שביט“, שד, הכרמל 37, טל: 532957; „אילת“, „דני שפיר“, אזור התעשייה ב', טל: 2352; „אשדוד“, „דלסיו“, מרכז מסחרי א' 13, „אשקלון“, „פיג“, מרכז מסחרי, אפרידה, טל: 2743; „באר-שבע“, „ליסאור“, גרשון 29, טל: 3194; „שלמה“, טרומפלדור 44, טל: 3628; „גבעתיים“, „קטיגלי“, כנלסון 129, טל: 724270; „חדרה“, „פלדמן“, הנשיא 42, טל: 2670; „אהרונוב“, הנשיא 25, טל: 2667; „טבריה“, „ורדי“, ככר העצמות, טל: 20001; „נתניה“, „אור“, שד' בנימין 13, טל: 3821; „טענת“, הרצל 54, טל: 3851; „פתח-תקוה“, „שולרוף“, פינסקר 21, טל: 911574; „קריית-שמונה“, מוסך הבשן, „ראשון-לציון“, „רוזנבאום“, שד' רוטשילד 25, טל: 941634; „רחובות“, „פריצל“, הרצל 138, טל: 952074; „רמת-גן“, „וספה רון“, ז'בוטינסקי 48, טל: 727341; „רמתיים“, „דאום“, דרך חשרון, טל: 924295.

הסוכנים הראשיים לישראל: „עופר“, חברה לרכב בע"מ, תל-אביב, הסדנה 6, גבעת הרצל, טלפון 82 18 65.

שלוש יבשות בשלוש שעות

תים-עשרה שנים אחר שהמריא מאלפנו של מפיץ מופעי-הראווה, מייק טוד, הונחת כדורו הפורח של ז'ול וורן להקרנה חוזרת בתל-אביב; והפעם - על-גבי מסך-ענק ההולם את ממדיו ואת כוונותיו המ-קורות של יוצרו.

רושמו של סרט-מסעות ראוותני זה הושחת על צירוף מבריק של אפקטים פנוראמיים, טכניקת-קול להטוטית ומסרטה צבעונית חובקת תבל-רבה. זהו סרט שאיכותו בכמותו ובממדיו, והוא זוכה להקרנה-הראויה לו מקץ 10 שנים לכיכורו בישראל.

„סביב העולם 80 יום“ („סינרמה“ תל-אביב) שימר את עיקר ערכו בתורת הצגת בידור קולוסאלית, מעוצבת בטעמו הטוב של הבמאי מייקל אנדרסון, גדושה מצברוח מרום, וכולה התפעמות תמימה ממראה יופיו של עולם, ומקסמו ברואיו. בשלוש שעות מרוצתו של הסרט נילתה הצופה אל יצירי דמיונו של ז'ול וורן - אל הגינטלמן הבריטי המושלם פיליאס פוג (דיוויד ניבן) ואל משרתו פאספארטו (קאנטינלס), להתרפתקת-הימור מרגינה, המסתלת אותו על פני שלוש יבשות. טוד שיבץ בסרטו לא פחות מ-43 כוכבי קולנוע - את כל המירומי - בסדרת מופעי-בוקו. וזה, בלי ספק הרעיון הנפסד היחידי הגורע מהצגת הבידור הגדולה. סממן מלאכותי כ„מצעד-כוכבים“, מרסק כאן מדי פעם את שטף העלילה, שעה שהצופה נסחף, בעלי-כורחו, למיסדרויהו של שמות נוצצים. לעומת זאת, נעימה במיוחד הופעתו הנלכבת של הקומיקן מופסיקאני קאנטינלס (פאספארטו). זהו מקויון בעל שאריות, המבצע כל מעשה ליצנות בדקות נדירה.

קורסי-קיי קצרי-מועד ל-
קצרנות
עברית ו/או אנגלית
ב„אולפן גרג“ (בר-קמא)
הצלחה מובטחת! הרשמה:
ת"א: גורדון 5, טלפון 236209
קורס חדש: ב'21 ביולי!

הופיע „אחרת“
במה מדינית חופשית
המחיר: 1.- ל"י
להשיג: ת"ד 26116 תל-אביב.
בהשתתפות:
שלוש כהן * עמוס קינן * נתן זהבי * חנוך לוין * בנימין עומרי * חנוך אייל * יוסף יאיר * חיים הנגבי * נעים גלעדי * פאזי אל-אסמר * יוסף מונדי * ועוד.
בעריכת: **מקסים גידן**
„רק כך“? **אולי „אחרת“?**